

[J. C. A. Larsen.]

siger man: Det er ikke os, det er en anden Instans, der skal bevilge, og saa anbefaler man. Jeg har hørt fra en Kommunalbestyrelse i en ret stor Kommune, at det blev sagt, at det var ganske utroligt, saa mange handlende og Haandværkere der var, da denne Lov kom frem, det havde man aldrig drømt om før, og det er vist rigtigt nok, at der kommer en hel Del Ansøgninger frem, som ikke har nogen som helst Forbindelse med Handel og Haandværk.

Jeg maa beundre den højtærede Handelsminister for, at han vil paatage sig det Ansvar at være den, der bedømmer, om der kun skal udstedes et Skyldnerbevis. Det er et meget stort Ansvar, den højtærede Handelsminister paatager sig ved paa Afstand at skulle sidde og bedømme, om der i det enkelte Tilfælde kan ydes Laan eller ikke. Jeg vilde dog tro, at den lokale Institution i Forbindelse med Organisationerne, naar de samvittighedsfuldt vilde behandle disse Forhold, absolut vilde kunne foretage en mere betryggende Bedømmelse, for det vil være umuligt for Centraladministrationen eller for den højtærede Handelsminister at bedømme alle disse Forhold, saa det helt igennem bliver retfærdigt. Men, som sagt, det er en Ting, vi kan tale om i det kommende Udvalg.

Med Hensyn til Ændringsforslaget til § 4, hvorefter man forlænger Ansøgningsfristen fra 1. December d. A. til 1. Oktober 1934, maa jeg sige, at jeg gaar ud fra, at Udvalgsbehandlingen vil kunne blive meget kort — det er jo ikke store Problemer, det drejer sig om —, saaledes at vi kan blive færdige med dette Lovforslag i Løbet af ganske kort Tid, og der vil da være et ret langt Tidsrum inden 1. December, i hvilket der vil kunne indsendes yderligere Ansøgninger, og der ligger jo for øvrigt Ansøgninger nok til at optage Summen, saa hvis det ikke er den højtærede Ministers Mening at ville gøre denne Lov til en stadig tilbagevendende Lov med Krav om Laan, saa ved jeg ikke, hvorfor Tiden skulde udstrækkes til 1. Oktober 1934, men hvis Tanken er, at man skal have en stor Laanelov paa dette Omraade, kan Datoen jo være lige gyldig. Jeg vil haabe og ønske, at Forholdene for vore Erhverv, i første Række det Erhverv, jeg selv har været knyttet til fra min tidligste Ungdom, maa bedre sig saaledes, at den Slags Foranstaltninger ikke skal være nødvendige; jeg har før sagt og er ikke bange for at gentage det, at stadige Laan bringer Folk fra Dynen i Halmen. Man faar ikke mig til at forstaa, at man kommer

igennem en Krise ved Stiftelse af Laan. Jeg har med Glæde konstateret, at de Foranstaltninger, der blev truffet i Foraaret gennem Kriselovene, med Hensyn til Boligbyggeri og forskelligt andet, har givet forøget Arbejde og Beskæftigelse overalt, hvad der jo ogsaa fremgaar af, at det store Arbejdsløshedstal, vi den Gang havde, er gaaet ned til under det halve. De Veje, vi betraadte i Foraaret, har gjort overordentlig stor Nytte, og de er langt at foretrække frem for Laaneforanstaltninger.

Vi skal imidlertid ikke modsætte os det foreliggende Lovforslag, idet jeg mener, at en Del Mennesker med Rette venter at faa Laan, og jeg vil i det Udvalg, som nu formentlig bliver nedsat, være med til at arbejde paa at faa Lovforslaget ændret saaledes, at vi kan imødekomme dem og derefter mulig faa en Afslutning paa disse Laaneforanstaltninger.

Hans Thyge Jacobsen: Under Hensyn til den Kendsgerning, at vi under den nuværende Regerings Ledelse fra Lovgivningsmagts Side jo saa hovedsagelig søger at imødegaa Krisevanskelighederne ved en Laane- og Tilskuds- og Understøttelsespolitik, under Hensyn til det store Antal Ansøgninger, som er indkommet i Henhold til Loven af 4. Februar 1933 om Driftslaan til mindre erhvervsdrivende indenfor Haandværk og Handel, og endelig under Hensyn til, at de Midler, som udkræves, skal tilvejebringes paa den Maade, som det foreslaas, altsaa ved Udstedelse af rentebærende Statsobligationer, skal jeg paa mit Partis Vegne udtale, at vi ønsker det foreliggende Lovforslag om Ændringer i Loven fremmet saa hurtigt som muligt. Vi er af den Opfattelse, at de af den højtærede Minister foreslaaede Ændringer paa visse Punkter ikke er vidtgaaende nok. For det første har den højtærede Minister bibeholdt Bestemmelsen om, at Laanets Maksimum normalt skal være 600 Kr., og at Laanet kun i ekstraordinære Tilfælde kan stige til 1 000 Kr. Under Behandlingen af det oprindelige Lovforslag gjorde mit Partis daværende Ordfører, afdøde Johannes Pitzner, sig til Talsmand for, at 1 000 Kr. som Maksimum vilde være formaalstjenligt, og jeg tør maaske gaa ud fra, at det skyldes Johannes Pitzners Indsats, at der blev tilføjet, at naar Omstændighederne taler derfor, kan Beløbet forhøjes til 1 000 Kr. Vi maa i Forlængelse af det Synspunkt, som Pitzner den Gang hævdede, og under Hensyntagen til Forholdene, som de er for en Haandværker og en handlende, naar de